

Papiret, inden der fremstilles rene Eksemplarer. Dernæst skal Papiret fremstilles i nøjagtig samme Tykkelse som det ordinære Avispapir og i Ruller. Og endelig vil det være nødvendigt at holde hele Trykkeriets Personale mindst en halv Time længere for hvert Nummer af Avisen, hvilket f. Eks. i det Ferslewske Officin, hvor Maskinerne ere saa stærkt optagne, vil være umuligt, og under alle Omstændigheder repræsenterer en betydelig daglig Udgift.

Jeg tror derfor ikke, at man ret vel kan paalægge Trykkerier med roterende Presser at levere Eksemplarer af deres Aviser trykte paa særligt Papir. Der synes mig ikke at være andet at gøre overfor disse end at paalægge dem at aflevere et yderligere Eksemplar til det store kongelige Bibliotek, hvor det da kan opbevares i Reserve.

Jeg skal med Hensyn til Gennemførelsen af mulige Bestemmelser i den her antydede Retning gøre opmærksom paa, at Forordningen af 20de Januar 1832 i § 2 bestemmer, at det ene Pligteksemplar til det store kongelige Bibliotek samt Eksemplaret til Universitetsbiblioteket skal være paa Skrivpapir. Denne Bestemmelse er ganske bortfalden i Praksis, da Distinctionen Skriv- og Trykpapir ikke længere gælder, endog det usleste Avispapir er i Reglen saa meget limet, at man kan skrive paa det. I 1832 var saavel Skrivpapir som Trykpapir lavet af Klude, og Trykpapiret kunde ved Planering (vegetabilisk Limning) blive uforgængeligt. Nu beror Forskelligheden paa Papirsorter paa Raamaterialerne og paa Tekniken; jeg tror ikke, at man kan fortolke den paagældende Bestemmelse saaledes, at man paa Grundlag af denne kan forlange Eksemplarer af Aviserne trykte paa Normalpapir. Dertil vil der vel sagtens kræves en særlig Lovbestemmelse.

Jeg er ude af Stand til at have nogen begrundet Mening om, hvorvidt det maa anses for heldigt at røre ved det Retsgrundlag, hvorpaa Bogtrykkernes Afleveringspligt hviler. Der er visselig Mangler, og en Revision, der tager Hensyn til Nutidens ændrede Teknik, kunde være ønskelig. Men paa den anden Side maa det fremhæves, at Forordningen af 20de Januar 1832 i Hovedsagen virker tilfredsstillende, og at Bibliotekerne nødigt skulde risikere at miste noget af det, som de nu have Adgang til at faa paa en betryggende Maade, der ikke møder Modstand og Misstemning hos dem, hvis Næringsinteresser det her drejer sig om.

Allerærbødigst

H. O. Lange.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.